

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi W. S. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 marca 2016 r., sygn. akt I ACa .../14,
w sprawie z powództwa W. S.
przeciwko [...] o ochronę dóbr osobistych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 kwietnia 2017 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa .../16,

1) oddała zażalenie,

**2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w [...] na rzecz radcy prawnego U.
R. wynagrodzenie w kwocie 2070 (dwa tysiące**

**siedemdziesiąt) zł - podwyższone o stawkę podatku
od towarów i usług - tytułem nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu
zażaleniowym przed Sądem Najwyższym,**

**3) nie obciąża powoda kosztami postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę W. S. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

tego Sądu z dnia 9 marca 2016 r. (sygn. akt I ACa ../14) z powództwa W. S. przeciwko pozwanym [...] o ochronę dóbr osobistych, uznając, iż wniesiona skarga o wznowienie postępowania nie jest oparta na żadnej z podstaw wznowienia postępowania wskazanych w przepisach kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Apelacyjny zaznaczył, że na skarżącym spoczywał obowiązek określenia podstaw wznowienia oraz przytoczenia okoliczności wskazujących na ich wystąpienie. Natomiast we wniesionej skardze wywód skarżącego w przedmiocie podstaw wznowienia postępowania ograniczył się jedynie do przywołania nowych dowodów w sprawie, tj. pisma Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 maja 2016 r., skargi do Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2016 r. oraz wniosku o przesłuchanie świadków, które - we względu na zawarte w nich odniesienia - nie mają żadnego związku merytorycznego z rozstrzygnięciem przyjętym w wyroku z dnia 9 marca 2016 r. Tym samym Sąd Apelacyjny uznał, że nie doszło do wskazania i wyjaśnienia przez skarżącego podstaw wznowienia postępowania, co uzasadniało odrzucenie skargi na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. polegające na jego niewłaściwym zastosowaniu i odrzuceniu skargi bez uprzedniego wezwania skarżącego do uzupełnienia jej braków formalnych oraz przekroczeniu przez ten Sąd granic kognicji wyznaczonych przywołanym przepisem poprzez dokonanie oceny merytorycznej powołanych w skardze podstaw wznowienia postępowania. Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że samo wyartykułowanie w skardze podstawy wznowienia postępowania odpowiadającej treściowo jednej z podstaw wyróżnionych w art. 401 - 403 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli już z jej uzasadnienia wynika, iż przytoczona podstawa w rzeczywistości nie występuje. Dostrzega się przy tym, że ocena, czy skarga o wznowienie postępowania oparta została na

ustawowej przesłance w swej istocie sprowadza się do merytorycznej oceny podstaw. Dlatego też konsekwentnie przyjmuje się, że możliwość odrzucenia skargi ze względu na brak oparcia jej na ustawowej podstawie powinien być ograniczony wyłącznie do przypadków niebudzących wątpliwości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 r., IV CZ 38/12, niepubl.; z dnia 5 lutego 2009 r., I CZ 4/09, niepubl.; z dnia 18 maja 2006 r., IV CZ 36/06, niepubl.; z dnia 15 września 2005 r., II CZ 78/05, niepubl.; z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, niepubl.; z dnia 28 października 1999 r., II UKN 174/99, OSNP 2001, nr 4, poz. 123). Zwraca się bowiem uwagę, że art. 410 § 2 k.p.c. pozwala sądowi zwrócić się do skarżącego o przedstawienie uprawdopodobnienia, w tym m.in. okoliczności stwierdzających dopuszczalność wznowienia. W konsekwencji odrzucenie skargi na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. z powodu braku wykazania przez skarżącego podstaw wznowienia postępowania jest ograniczone tylko do takich przypadków, gdy z treści skargi wynika, że w oparciu o okoliczności przywołane we wniesionym środku zaskarżenia z całą pewnością nie jest dopuszczalne wznowienie postępowania, a tym samym zbędne staje się żądanie przez sąd uprawdopodobnienia tych okoliczności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2014, III CZ 64/13, niepubl.).

W rozpoznawanej sprawie Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że brak oparcia skargi powoda na ustawowej podstawie wznowienia w sposób oczywisty wynikał z twierdzeń skargi i powołanych w niej dowodów, które nie miały żadnego związku merytorycznego z wyrokiem objętym zaskarżeniem. Oceny tej nie podważa zażalenie powoda, które ogranicza się jedynie do zarzutu przekroczenia zakresu kognicji określonej przepisem art. 410 § 1 k.p.c. Wbrew także stanowisku skarżącego, nie zachodziła potrzeba wzywania do uzupełnienia braków formalnych skargi w sytuacji, w której z innych przyczyn skarga ta podlegała odrzuceniu. Nie można więc z tej przyczyny uznać, że zaskarżone zażaleniem postanowienie zostało wydane przedwcześnie.

Z tych przyczyn zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym orzeczono na podstawie przepisów § 16 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 5

w zw. z § 14 ust. 2 oraz § 14 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 4 ust. 1 - 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 1805). Mając na względzie sytuację majątkową skarżącego, w oparciu o zasadę słuszności, Sąd Najwyższy odstąpił od obciążenia go obowiązkiem zwrotu stronie przeciwnej kosztów postępowania zażaleniowego (art. 102 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).

kc

aj

aj

